

нието на сърбитѣ на върха. Когато патрулитѣ приближиха 300 — 400 крачки, сърбитѣ откриха залповѣ огнь от върха. Въ тъмнината веригитѣ на 16/11-а рота полетѣха към върха съ викъ „ура“. Ако и да бѣ запретиено да се вика нощемъ ура, никой не можеше да спре тази хала, която процепи въздуха съ нѣколкократно ура, като че ли не хора, а разярени лъвове ревѣха. Млъкнаха неприятелскитѣ пушки. Нашитѣ храбреци летѣха нагоре и следъ нѣколко минути бѣха господари на в. 1300 и при тѣй желанитѣ огньове, защото студътъ бѣ непоносимъ. Сърбитѣ, изненадани, отстѣпиха въ бѣгство, като оставиха раници, пушки, патрони и бомби. Но най-ценни бѣха дебелитѣ бутове сланина.

Гъстата мъгла, пресѣчената мѣстност, голѣмата умора не дадоха възможност да се преследватъ сърбитѣ по петитѣ. Ротитѣ останаха на върха. На 22 и 23 ноемврий ротитѣ, останали всрѣдъ разположението на противника, отбиваха атакитѣ на сърбитѣ, които настѣпваха откъмъ с. Куратица и с. Свинище.

13/11-а рота съ полуротата отъ 40-и полкъ настѣпи по билото на планината къмъ с. Плаке. Въ тъмната нощъ движението бѣ много трудно. Войницитѣ затѣваха въ снѣжнитѣ прѣспи до колѣне, а товарнитѣ коне до коремъ. Войницитѣ носѣха на грѣбъ патроннитѣ сандѣци и следъ голѣми усилия къмъ 4 часа на 22 ноемврий, вмѣсто на в. 1300, стигнаха на в. 1250. Водачитѣ въ мъглата бѣха сбъркали пѣтя въ планината.

Когато ротитѣ бѣха стигнали северозападно отъ с. Плаке, случайно се натъкнаха на сръбски патрули, отъ които една частъ бѣха пленени, а друга избѣгаха. Отъ плененитѣ сръбски войници се узна, че в. 1250, с.с. Свинище и Речица се заемали съ по една сръбска рота. Командирѣтъ на дружината реши да атакува в. 1250. Ротитѣ настѣпиха къмъ 1250, но противникѣтъ не дочака атаката и отстѣпи на югъ. Попаднали въ неприятелското разположение, ротитѣ, следъ като се устрои на в. 1250, се насочиха къмъ в. 1300, а оттамъ, за да не мръзнатъ войницитѣ, командирѣтъ на дружината заповѣда да трѣгнатъ за с.с. Леварска и Круша, които бѣха заети отъ наши конни части. Въ с. Круша измръзналитѣ, изморени и изгладнѣли войници бѣха радостно посрещнати отъ населението и нахранени се разположиха на квартири за ношуване.

Боятъ на 14/11-а рота при Арбино (к. 910) на 21 ноемврий Скица № 37

Въ боя при Мраморецъ на 1/50-а дружина на 19 ноемврий 1/4-а македонска рота бѣ насочена отъ Турия къмъ Слиново да обхване лѣвия флангъ на противника. Ротата зае височината надъ Слиново. На 20 настѣпи къмъ Лакатине и застраши пѣтя на отстѣпленieto на сърбитѣ. Сърбитѣ оттеглиха лѣвия си флангъ и заеха позиция около Арбино. За да се обхване по-здраво лѣвиятъ флангъ на противника и да се отсѣче пѣтѣтъ на отстѣпленieto му, командирѣтъ на 50-и полкъ изпрати на 20 пристигналата въ с. Бѣлица 14/11-а рота на дѣсния флангъ при 1/4 а мак. рота, съ заповѣдъ дветѣ роти здраво да обхванатъ лѣвия флангъ на врага.

На 21 къмъ 6:30 часа на дѣсния флангъ бѣха изпратени и 2 картечници. 1/4-а македонска рота съ две картечници остана на позицията си, а 14/11-а рота настѣпи скрито къмъ к. 910 при Арбино, доближи на 200 — 300 крачки отъ врага, даде сигналъ за